

ենք, որ Դու կը լսես քո հաատացեալների աղօթքը, եւ այդ վստահութեամբ առ Քեզ ենք ուղղում մեր աղօթքն ու աղաչանքը Քո Միածին Որդոյն Յիսուս Քրիստոսի անունով»:

Ուխտառութեան եւ վկայականներու բաշխումն ետք առիթ տրուեցաւ ծնողներուն եւ հիպերուն ծանօթանալ զօրամասի զանազան բաժանմունքներուն, ըստ որում տեսանք դասարանները, հանրակացարանը եւ մի քանի աշխարհական աչքերու համար բոլորովին նոր ու տպաւորիչ զինամթերքներ, հրասայլ՝ իր արդիական սարքատրոսներով, եւ այլն: Ի միջի այլոց եւ ի զարմանս մեզի, տեղեկացանք որ ազատ շուկայի եւ այդ օրերու տուեալներով նոյնպիսի հրասայլեր՝ գիշերային տեսողութեամբ օժտուած, կարելի էր ունենալ միայն 5,000 տոլարով, վարորդին հետ մէկտեղ: Հարցն այն էր, որ չկարողացանք ստուգել, թէ տրուած տեղեկութիւնները ճիշդ էին, թէ ինչ որ գիւրեցի զինուորականի սը մեր միատուփինը փորձող տեղեկութիւն: Յասնեայն դէպս, դէպի Դիլիջան երթալու ճամբուն վրայ, երբ Լաչինի միջանցքով կը սննէինք Արցախ, հեռուէն տակաւին կը լսէինք թե՛ մարտերու կրակոցներու արձագանքը:

Լաչինով ստանք, փաստօրէն պատերազմական գօտի: Ահաւոր էր այնտեղ տիրող լուծինը, ճնշող եւ խլացնող լուծինը: Ո՞ր էին թռչունները: Ոչ մէկ նշան կար, որ բնութեան այդ գեղեցիկ հատուածը պէտք է որ բնակեցուած ըլլար ազատ թռչող թռչուններով եւ այլազան կենդանիներով:

Միայն կլկացող առուակն էր, որ իր մեղեդիով կը լեցնէր շրջապատը՝ կարծես բնութեան թարգմանը ըլլալով կը նուագէր իր ուշուիւնը:

Մայիս, 2014

ՃԱՆՉՆԱՆՔ ՄԵՐ ԴԱՍԱԽՈՍՆԵՐԸ

-Բ-

ԱՐԱՄ ԴԴԻՐ ԴԻԼԱՆԵԱՆ

2014-2015 թթ. Ժառանգատրաց վարժարան հրաւիրուած դասախօսներէն է բազմատաղանդ եւ բազմահմուտ հայրենի դասախօս Արամ Դիլանեան: Ան կը դասաւանդէ գրաբար, աստուածաբանութիւն եւ քրիստոնէական ուսումնք:

Ծնած է Թիֆլիս 1956-ին: Աւարտել է երբեանի թիւ 124 միջնակարգ վարժարանը՝ կ'ընդունուի Երեւանի Պոլիտեխնիկական Համալսարանը (ինստիտուտ): 1977-ին կ'աւարտէ Տեխնիկական Կիպերնետիկայի բաժինը:

Ծառայած է Հայաստանի Հանրապետութեան Զինեալ Ուժերէն ներս 1994-96 թթ., որպէս Ազազ Լեյտենանտ, վաշտի հրամանատարի տեղակալ մարտական գծով: Աշխատած է Երեւանի համբաւոր Մերգելեան Գիտահետազօտական Հիմնարկին մէջ՝ մասնակցելով «Նաիրի» համակարգիչներու նախագծման եւ թողարկման աշխատանքներուն: Եղած է «Գթութիւն» բարեգործական հրատարակչութեան բաժնի վարիչ եւ մասնակցած է շարք սը գիրքերու հրատարակման աշխատանքներուն:

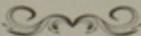
Գիտահետազօտական գործունէութեան առընթեր 1994-ին կ'աշխատի Արարատեան Հայրապետական Թեմէն ներս տնօրէնի պաշտօնով: 1996-2000 թթ. Մայր Աթոռէն ներս կ'աշխատի քրիստոնէական դաստիարակչութեան եւ քարոզչութեան կեդրոնը որպէս բաժնի վարիչ՝ միաժամանակ իր մասնակցութիւնը բերելով թարգմանական եւ խմբագրական աշխատանքներու: 2007-2014 թթ. կ'աշխատի Երեւանի Մաշտոցի անուան Մատենադարանը՝ նկարագրելով 300 ձեռագիրներ:

Դասաւանդած է գրաբար եւ գիտակ է Microsoft Visual Սթոտիայի:

Տրատարակած է հետեւեալ աշխատութիւնները. «Ժամանակագրութեան Մեկնութիւն» 1997, Ս. Էջմիածին, «Տէրունի Տօներ», 2006, Ս. Էջմիածին, «Նոզեանգստի Խորհրդաբանութիւն», 2011, Երեւան:

Նոզետր ծառայութիւն կատարած է Երեւանի Ս. Սարգիս, Ս. Մարիամ Աստուածածին եւ Ջրվեժի Ս. Կաթողիկէ Հայաստանեայց Առաքելական եկեղեցիներու մէջ:

2009-ին Կիսասարկաւագ՝ դպիր (5-րդ աստիճան):

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ

Ի նչպէս Աստուած ամենակարող է ստեղծելիս եւ ամենողորմ շնորհելիս, այդպէս էլ ճշմարիտ եւ արդար է հատուցելիս, քանզի արդարապէս բարիներին բարին է հատուցելու, իսկ չարերին՝ տանջանքներ ու պատիժ. «Իմ բարկութիւնից հուր է բորբոքուել: Դա կ'այրի մինչեւ դժողքի խորքերը»: (Բ Օրէնք)

Աստուած բարկութիւն չէ, ինչպէս նաեւ տրտմութիւն ու դառնութիւն, այլ ամբողջովին բարկութիւն է, քաղցրութիւն եւ ողորմութիւն: Այստեղ չի ասում, որ հուրը բորբոքում է Աստծու էութիւնից կամ կամքից, քանզի Աստծու էութիւնն ու կամքը բարի են, այլ երբ Աստուած բարկանում է մեր գործերի պատճառով, Նրա քաղցրութիւնը դառնութեան է փոխում: Աստծու այդ բարկութիւնը չար չէ, ինչպէս եւ մեզ է ասում. «Թէ բարկանաք էլ, մեղք մի՛ գործէք»: (Եփես. Գ 26)

Աստծու բարկութիւնից ոչ մի տեղ չենք կարող թաքնուել, դրանից միայն ապաշխարութիւնն է փրկում: Բարկութեան մասին Եսային ասում է. «Ո՛վ պիտի պատմի ձեզ, թէ կրակը բորբոքուել է, կամ ո՛վ պիտի յայտնի ձեզ յափտենական կայանի մասին» (Եսայի ԼԳ 14): Անասելի եւ անպատմելի են յափտենական սրտմտութիւնն ու բարկութիւնը, ինչպէս նաեւ բարութեան մեծութիւնն է անասելի՝ ըստ խօսքի. «Ինչ որ աչքը չտեսաւ, եւ ականջը չստաց, եւ մարդու սիրտը չընկաւ, Աստուած այն պատրաստեց Իր սիրելիների համար» (Ա Կոր. Բ 9): Շատից քիչն է գրուած, սակայն այդքանն էլ բաւարար է իմանալու համար, որ անպատմելի եւ անհանդուրժելի է յափտենական տանջանքը, որի համար ասում է բորբոքուած հուր եւ բարկութիւն»: (1)

Ա ախճանին Տիրոջ խօսքով հուրը երկու գորութիւնների է բաժանուելու՝ այրող եւ պայծառացնող՝ ըստ խօսքի. «Տիրոջ ձայնը ձեղքում է կրակի բոցը» (Սաղմ. ԻԸ.): Նման այն փառաւոր ու սքանչելի տեսիլքին, երբ Աստուած, կամենալով դէպի Իրեն դարձնել Մովսէսին, հուր բորբոքեց սորենու մէջ՝ արգելելով նրանում այրող գորութիւնը՝ ըստ խօսքի. «Մորենին հրով վառում էր, բայց չէր այրում» (Ելից Գ 2 [տպ. 10]: Բոցը լոյսն է, իսկ հուրը՝ այրումը: Կրակի այրող մասը խաւար է, այն պատժող ու տանջող գորութիւնն է, որը պատրաստուած է սատանայի եւ նրա հրեշտակների համար, իսկ լուսաւորող ու պայծառացնող մասը արդարների վայելքների ու պայծառութեան համար է: Հրի այրումից, ծանրութիւնից եւ մթութիւնից բորբոքուած հրեղէն գետերը վերցնելու են աշխարհից բոլոր աղտեղութիւնները եւ ընկնելու խաւարային գուբը՝ աղջանդչային տարտարոսը՝ չարատանջ գեհէնը, որտեղ դառնաթոյն որդերը սպասում են մեղաւորներին՝ տալու իրնց հատուցումը, քանզի խաւարում է լինելու տանջանքի դատապարտուածների բնակավայրը: Իսկ երկրորդ բաժինը՝ լոյսն ու թեթեւութիւնը, բարձրանալու է վեր եւ լինելու է ուրախութիւն ու պսակ ընտրեալներին: Այնժամ արդարների ու սրբերի դասերը ցնծալով ու պայծառացած վեր են ելնելու, իսկ մեղաւորները ներքետում են մնալու: (2)

- (1) Արամ Դպիր Դիլանեան, «Նոզեանգստի Խորհրդաբանութիւն», էջ 293:
- (2) Նոյն տեղը, էջ 301

